

- 1) Tilkendelse af førtidspension forudsætter dels, at der ikke er revalideringsmuligheder, der kan gøre folk selvforsørgende, og dels at der er tale om reduktion i erhvervsevnen.

For mennesker, hvis erhvervsevne er ophævet, hvor der altså ikke er nogen restarbejdsevne, må man stoppe enhver tale om erhvervsaktiverende indsats og give disse mennesker en anstændig økonomisk eksistens.

For de pensionister, hvor der er en restarbejdsevne, må der skabes en retsgaranti for, at de kan få et arbejde, hvis de ønsker det, således at restarbejdsevnen også reelt kan benyttes, således at pensionen kan suppleres. Der må udvikles fleksible muligheder for aflønningsmodeller. Det revolutionerende nye synspunkt må gennemføres, at **ARBEJDSMARKEDET SKAL STÅ TIL RÅDIGHED FOR BEFOLKNINGEN.**

- 2) I Socialdemokratiets notat vedr. regeringens oplæg til forenkling af førtidspensionssystemet fremgår det, at det ud over højeste pension specielt vil gå ud over folk med almindelig forhøjet førtidspension.

Hvis man ser på årsstatistikken over tilkendelser af førtidspension, viser det sig, at mænd i højere grad end kvinder får tilkendt højeste og mellemste pension, mens kvinder i højere grad end mænd får tilkendt almindelig forhøjet før-

tidspension på et helbredsmæssigt grundlag og også de behovsbestemte pensioner, og de får også afslag i højere grad end mændene.

De juridisk set kønsdiskriminerende dele af pensionslovgivningen er luget ud ved sidste pensionsreform i 83/84. Den nuværende »kønsdiskriminerende praksis« afspejler vel vores kønsrollemønstre via begrebet »bedømmelsesgrundlag« i pensionslovgivningen.

Næsten alle mænd er fuldtidstilknyttet arbejdsmarkedet, eller også er de ikke på arbejdsmarkedet (enten/eller). Andelen af kvinder tilknyttet arbejdsmarkedet er meget stor i de yngre årgange og falder med stigende alder, og en stor andel af kvinderne er i deltidsbeskæftigelse.

Jeg synes, det i pensionsammenhæng kunne være hensigtsmæssigt at fortsætte udviklingstendensen i anden social lovgivning *bort fra den gensidige forsørgerpligt i ægteskabet og frem imod individualprincippet*, sådan som vi har set det med »Bruttorevalideringsydelsen«. Hvis alle skal betragtes som en individuel person i pensionsammenhæng og ikke blot som den ene part af et ægtepar, så må alle skulle bedømmes i fuldt selverhverv, og den kønsdiskriminerende tilkendelsespraksis må formodes at falde væk. Princippet kunne også benyttes til fuldt ud at gennemføre, at to samgifte pensionister får nøjagtig det dobbelte i pension som en enlig pensionist.

Hugo Knudsen